

РЕШЕНИЕ № 200

гр.Перник, 27 октомври, 2008 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на четиринадесети октомври две хиляди и осма година в състав:

СЪДИЯ: С.С.

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурора

.....

,
като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 181 по описа за **2008** година на Адм.Съд - Перник и за да се произнесе, взе предвид следното:

Жалбоподателят Б.Л.Б. е останал недоволен от действията на общинска администрация, с които му е отказано извършване на административна услуга, а именно издаване удостоверение за търпимост на сграда "стопанска постройка", находяща се в УПИ V-12227 кв. Калкас, гр. Перник. В мотивирана жалба са изложени подробни съображения, които се поддържат по същество от процесуалния му представител. Прави се оплакване, че обжалвания отказ не е издаден по съответния ред, бил нищожен, подписан от некомпетентен орган, а и неоснователно общинската администрация е постановила отказа. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата - Община Перник, чрез процесуален представител, оспорва същата, излага доводи за липса на правен интерес у жалбоподателя и моли съда да отхвърли жалбата. Претендира разноски.

Заинтересованата страна, конституирана в настоящото производство се присъединява към становището на ответника.

Съдът, като прецени становищата на страните, във връзка с доказателствата по делото, приема следната.

Отказът за издаване удостоверение за търпимост на изграден строеж /сграда/ по реда на пар. 16 от ЗУТ е акт, който подлежи на обжалване по съдебен ред, предвид обстоятелството, че с него се засягат законни интереси на молителя. Жалбата е от участващо в производството пред административния орган лице, подадена в законния срок и е процесуално допустима.

Изложеното оплакване от процесуалния представител на жалбоподателя за нищожност, поради некомпетентност на органа, постановил отказа не намира споделяне, тъй като независимо от подписа на зам. кмет, меродавен да издава този вид удостоверения е гл. архитект на общината.

По същество жалбата е неоснователна.

Безспорно е, че жалбоподателят е собственик на процесната сграда, по отношение на която се развива производството пред административния орган. Безспорно е, че сградата съществува от много години и в този период не е била предмет на съдебни или друг вид спорове. Безспорно е, че във връзка с уреждане на съседски отношения със заинтересованата страна се иницира процедура по премахването ѝ. Съдът приема за безспорни доказателствата по преписката по премахване на сградата, по реда на косвения контрол, че при съществуващия ПУП, засягащ имотите на жалбоподателя и заинтересованата страна, съществуващата сграда се явява в противоречие с изискванията на

териториалното устройство - нарушени отстояния, по новия, но неприложен кадастрален и регулационен план - попада в имота на заинтересованата страна.

Наред с това, безспорно е, че по отношение на тази сграда, жалбоподателят не е предприел никакви действия по узаконяването ѝ при потенциална законова възможност за това - не е изпълнил процедура по реда на § 27 ПЗР ЗИДЗТСУ /1998 г./; процедура по реда на § 184 ПЗРЗУТ /2003 г./. Възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че с оглед възрастта на сградата - повече от юо години, и действието към онзи момент на отм. ЗИСС я прави 1рзо]иге търпима не могат да се споделят. След отмяната на ЗИСС са последвали няколко нормативни акта, които уреждат обществени отношения кога и при какви условия може да се узакони или да се приеме търпимостта на някаква сграда, но това не е сторено от жалбоподателя. Съществуващата сграда е в отклонение от сега действащите норми и правилно административния орган е приел, че не може да се издаде исканото удостоверение за търпимост на сградата. Според разпоредбата на § 16 от ПРЗУТ не се премахват незаконните строежи, които са построени до 7.04.1987 г. и са били допустими по подробните градоустройствени планове, правила и норми на ЗПИНМ (отм.), ЗТСУ (отм.) **или допустими по правилата на ЗУТ**. От събраните по делото доказателства не се установи, че е налице хипотезата на т. нар. "юридически търпим" строеж и това е била причината да бъде постановен отказ по молбата на жалбоподателя. Отделно от това, не е налице и физическа търпимост на постройката, тъй като предвижданията по плана - влязъл в сила, не допускат съществуването ѝ именно поради нормативните отклонения.

Съдът споделя становището на процесуалния представител на ответника, че жалбоподателят не може да иска извършването на тази административна услуга, предвид ограничителната разпоредба на § 16 от ПРЗУТ. Извършването на подобна административна услуга не е самоцелно, а се допуска при наличието на определени обстоятелства, обуславящи правния интерес на молителя, в случая - жалбоподател. Още повече - жалбоподателят притежава титул за собственост, в който процесната сграда е описана като паянтова второстепенна постройка. В тази връзка съдът споделя и констатациите на изслушаната СТЕ.

Изложеното налага да бъде отхвърлена подадената жалба срещу постановения отказ № 08 ТР-2835-1/25.IV.08 г. на Община Перник, за издаване на удостоверение за търпимост по § 16, ал. 1 от ЗУТ. В тежест на жалбоподателя се поставят по реда на чл. 143, ^{ал.3} ^{от} АПК направените от Община Перник и заинтересованата страна разноси.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б.Л.Б.,*** срещу постановения отказ № 08 ТР-2835-1/25.IV.08 г. на Община Перник, за издаване на удостоверение за търпимост по § 16, ал. 1 от ЗУТ.

ОСЪЖДА Б.Л.Б.,*** да заплати на Ощина Перник сумата 120 лева, деловодни разноси.

ОСЪЖДА Б.Л.Б.,*** да заплати И.Б.В.,*** сумата 100 лева, деловодни разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението му до страните.

Съдия: